

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/145/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614203001
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7614203001.2

Uznesenie

1

SpisovaZnacka

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členov senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a JUDr. Petra Tutka v spore žalobkyne A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. E., F. XX/XX, zastúpenej opatrovníčkou G. G., nar. XX.X.XXXX, bytom C. D. E., B. X. mája XXXX/XX proti žalovanému H. G. B., nar. X.X.XXXX, bytom C. D. E., F. XX/XX, I. C. D. E., J. X/X, právne zastúpenému JUDr. Pavlom Hovanom, advokátom Advokátskej kancelárie Hovan, Hospúdko, s.r.o. Spišská Nová Ves, Gorkého 8, o vysporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvode, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 2C/45/2014-256 zo dňa 05. apríla 2022

rozhodol:

1

SpisovaZnacka

I. P o t v r d z u j e uznesenie vo výroku č. II.

II. N e p r i z n á v a stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

9

SpisovaZnacka

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) uznesením označeným v záhlaví tohto rozhodnutia rozhodol v tomto znení:

I. Konanie z a s t a v u j e .

II. Stranám nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

III. Slovenská republika má proti žalobkyni nárok na náhradu trov konania štátu v plnom rozsahu.

V odôvodnení napadnutého uznesenia súd prvej inštancie uviedol, že predmetom konania je vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva rozvedených manželov (ďalej len „BSM“) na základe žaloby žalobkyne zo dňa 18.02.2014, ktoré bolo prerušené do skončenia konania o obmedzenie spôsobilosti na právne úkony žalobkyne s tým, že rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves, č. k. 14Ps/1/2020-143 zo dňa 06.12.2021, právoplatným dňa 01.02.2022 súd obmedzil žalobkyňu A. B. v spôsobilosti na právne úkony, vrátane spôsobilosti konať a vystupovať vo vzťahu k orgánom verejnej a štátnej moci, preberať úradné zásielky od orgánov verejnej a štátnej moci. Za opatrovníčku žalobkyni ustanovil jej matku G. G., a preto až po právoplatnosti hore citovaného rozhodnutia súd uznesením zo dňa 28.02.2022 pokračoval v predmetnom konaní, na čo podaním zo dňa 08.03.2022 opatrovníčka žalobkyne, ako jej zástupkyňa v konaní vzala žalobu v celom rozsahu späť a žiadala konanie zastaviť. Žalovaný so späťvzatím žaloby súhlasil a uplatnil si nárok na náhradu trov konania vo výške 9.712,29 eur a zaplateného preddavku na znalecké dokazovanie v sume 150 eur.

Na základe vykonaného dokazovania a jeho vyhodnotenia, po právnom posúdení veci v zmysle § 145 ods. 1 CSP, § 146 ods. 1 veta prvá CSP súd konanie zastavil a o nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP, § 256 ods. 1 CSP, § 257 CSP, § 262 ods. 1 CSP a keďže vzhliadol vo veci dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP spočívajúce v skutočnosti, že zo znaleckého posudku je zrejmé, že žalobkyňa dlhodobo trpí psychickými problémami, ktoré boli aj dôvodom obmedzenia jej spôsobilosti na právne úkony, vrátane konania a vystupovania pred súdom, z čoho pramení aj procesný postup žalobkyne v tomto konaní, berúc do úvahy aj aktuálnu finančnú a sociálnu situáciu žalobkyne, keďže z dôvodu zdravotných, sa dlhodobo žalobkyňa nevie zamestnať a aj toho času je nezamestnaná, pričom opatrovníčka jej aktuálne vybavuje invalidný dôchodok, má minimálne úspory, ktoré sú momentálne využívané len na úhradu nákladov spojených s bývaním a zo Sociálnej poisťovne vyplýva, že žalobkyňa bola v období posledných dvoch rokov zamestnaná iba tri mesiace, pričom žalobkyňa nemá ani majetok, ktorý by mohla za týmto účelom speňažiť, súd prvej inštancie stranám sporu nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Proti uzneseniu podal v zákonnej lehote (včas) odvolanie žalovaný v zmysle § 365 ods. 1 písm. h) CSP, keďže rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Mal za to, že na strane žalobkyne nie sú dôvody hodné osobitného zreteľa, keďže konanie prebieha od roku 2014, t.j. 8 rokov a k späťvzatiu žaloby došlo dňa 16.07.2020. Uviedol, že k obmedzeniu spôsobilosti žalobkyne na právne úkony došlo až po tom, čo podala žalobu a v konaní aktívne vystupovala s tým, že žalovaný počas súdneho konania viackrát prejavil vôľu dohodnúť sa so žalobkyňou, avšak takúto dohodu žalobkyňa odmietala. Preto dôvody hodné osobitného zreteľa nemožno aplikovať na celé obdobie od roku 2014 do roku 2020 dávajúc do pozornosti aj III. výrok napadnutého uznesenia. Navrhoval, aby odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie a priznal mu vyčíslený nárok na náhradu trov konania vo výške 9.862,29 eur.

Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu proti napadnutému uzneseniu, podané odvolanie navrhovala odvolacím súdom zamietnuť, keďže uznesenie považuje za vecne správne a zákonné dávajúc do pozornosti, že rozsudkom Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi sp. zn. 14Ps/1/2020-143 zo dňa 06.12.2021 bola obmedzená v spôsobilosti na právne úkony.

Žalovaný vo vyjadrení zotrval na skutočnostiach uvádzaných v podanom odvolaní.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného od 01. 07. 2016, ďalej len „CSP“), prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas, oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 380 ods. 1, 2 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

S účinnosťou od 01. 07. 2016 Civilný sporový poriadok upustil od doterajšej koncepcie uplatňovania si nároku na náhradu trov konania, s cieľom zjednodušiť a zhospodáriť inštitút rozhodovania o náhrade trov konania. Preto o nároku na náhradu trov konania od 01. 07. 2016 súd rozhodne aj bez návrhu, a to v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, t.j. rozhodovanie o trovách konania podľa doterajšej právnej úpravy prebieha v dvoch fázach. Sudca v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, rozhodne o nároku na náhradu trov konania a až po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, rozhodne o výške náhrady trov konania súdny úradník samostatným uznesením.

O nároku na náhradu trov konania rozhoduje sudca podľa zásad o náhrade trov konania (v zmysle § 255 CSP a § 256 CSP) a uplatnením týchto zásad určí pomer vyjadrený percentom alebo zlomkom. Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie. Až po tom, ako je vec právoplatne skončená a je právoplatne rozhodnuté o nároku na náhradu trov konania, až vtedy rozhoduje súdny úradník osobitným uznesením o výške náhrady trov konania, pričom vychádza z právoplatného rozhodnutia sudcu v konaní pred súdom prvej inštancie, ako aj v odvolacom konaní, keďže ustanovenia o trovách konania platia rovnako pred súdom prvej inštancie, ako aj pred odvolacím konaním. Treba uviesť, že proti rozhodnutiu súdneho úradníka, ktorý vyčíslil vo svojom rozhodnutí výšku náhrady trov konania je prípustná zase sťažnosť v zmysle § 239 CSP, o ktorej rozhodne súd prvej inštancie a to tak, že ak nie je sťažnosť dôvodná, sťažnosť zamietne, ak je sťažnosť dôvodná, napadnuté uznesenie zruší alebo zmení. V prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom sudcu súdu prvej inštancie.

Odvolací súd uvádza, že nepriznanie náhrady trov konania stranám sporu prichádza do úvahy len vo výnimočných prípadoch s tým, že od 1.7.2016 sa táto otázka posudzuje v zmysle § 257 CSP. Dôvody hodné osobitného zreteľa spočívajú buď v dôvodoch týkajúcich sa strany sporu alebo v okolnostiach prejednávaneho sporu. Vždy je pritom potrebné zväziť okolnosti konkrétneho prípadu tak na strane toho, v čí prospech má byť toto ustanovenie použité, ako aj na strane toho, komu inak prislúchajúci nárok nie je priznaný. Aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy vo výnimočných prípadoch a má slúžiť k odstráneniu neprimeranej tvrdosti. Úvaha súdu, že ide o výnimočný prípad a či sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétneho sporu. Výnimočnosť prípadu musí byť v rozhodnutiach náležite odôvodnená. Pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa treba prihliadnuť v prvom rade k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom strán sporu, pričom treba zohľadniť aj pomery tej strany, ktorej by inak patrila náhrada trov konania z toho hľadiska, aký bude dopad rozhodnutia v zmysle § 257 CSP na jej majetkové pomery. Aj keď to ust. § 257 výslovne neuvádza, vychádzajúc z doterajšej dlhodobo jednotnej praxe významnými z hľadiska aplikácie ust. § 257 budú tiež okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku na súde, postoj strán v priebehu konania a prípadne ďalšie okolnosti.

Splnenie podmienok pre aplikáciu ust. § 257 CSP súd skúma ex offa, teda aj bez návrhu strany sporu, ako to bolo aj v doterajšej praxi, zvlášť vzhľadom na situáciu, že od 01.07.2016 súd rozhoduje o nároku

na náhradu trov konania ex offa. Z úradnej povinnosti preto musí skúmať aj prípadné (ne)splnenie podmienok v zmysle ust. § 257 CSP.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia je zrejmé, že súd prvej inštancie ex offa skúmal naplnenie dôvodov hodných osobitného zreteľa v zmysle § 257 v bode 16 odôvodnenia napadnutého uznesenia v tom znení, že skúmaním spisového materiálu a okolností prípadu dospel k záveru, že podmienky stanovené v § 257 CSP naplnené boli, teda existujú výnimočné okolnosti, na základe ktorých nepriznal žalovanému náhradu trov konania, na ktoré by mal nárok v zmysle § 256 ods. 1 CSP z dôvodu, že predmetom konania je vyporiadanie BSM, ktoré je v záujme oboch strán sporu, pričom žalovaný so späťvzatím žaloby súhlasil.

Z konštatovania súdu prvej inštancie tak správne vyplýva, že sú dané v spore dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP, nakoľko v danej veci možno hovoriť o výnimočnosti prípadu, a to s prihliadnutím nielen na predmet sporu, ale aj so zreteľom k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom žalobkyne, keďže žalobkyňa dlhodobo trpí psychickým ochorením a preto aj rozhodnutím súdu bola obmedzená v spôsobilosti na právne úkony, vrátane konania a vystupovania pred súdom, pričom s ochorením nepochybne súvisí aj procesný postup žalobkyne v konaní pri zohľadnení aj predmetu daného sporu.

Z obsahu spisu je taktiež zrejmé, že žalobu o vyporiadanie BSM po rozvode manželov žalobkyňa doručila súdu prvej inštancie dňa 18.02.2014 s tým, že o predmete tohto konania aj bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 2C/45/2014-96 zo dňa 30.06.2016, ktorý z dôvodu podaného odvolania strán sporu Krajský súd v Košiciach uznesením č.k. 3Co/353/2016-120 zo dňa 18.10.2017 zrušil, na čo uznesením súd prvej inštancie č.k. 2C/45/2014-224 zo dňa 08.09.2020 predmetné konanie o vyporiadanie BSM prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného pred Okresným súdom Spišská Nová Ves pod sp. zn. 14Ps/1/2020 o spôsobilosti na právne úkony, v ktorom sa riešila otázka spôsobilosti na právne úkony žalobkyne s tým, že rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 14Ps/1/2020-143 zo dňa 06.12.2021 súd rozhodol tak, že obmedzil A. B., nar. XX.XX.XXXX v spôsobilosti na právne úkony tak, že žalobkyňa nie je spôsobilá:

- ohlasovať a meniť miesto svojho trvalého a prechodného pobytu
- rozhodovať o potrebe sociálnej a zdravotnej starostlivosti, o jej hospitalizácii a o podávaní depotných preparátov, liekov a pod., dávať informovaný súhlas o poskytovaní zdravotnej starostlivosti
- konať a vystupovať vo vzťahu k orgánom verejnej a štátnej moci
- preberať úradné zásielky od orgánov verejnej a štátnej moci
- využívať vodičské oprávnenie a oprávnenie na držanie a nosenie zbrane v prípade, ak je ich držiteľom
- kandidovať na voľbách do Národnej rady SR, do orgánov samosprávneho kraja do orgánov miestnej samosprávy
- uzatvárať manželstvo
- vykonávať správu vlastníctva nehnuteľností alebo hnutelých vecí vrátane finančnej hotovosti a nakladať s nimi, uzatvárať jednostranné právne úkony, dvojstranné, príp. viacstranné právne úkony, predovšetkým uzatvárať zmluvy akéhokoľvek druhu, od jednoduchých až po zložité transakcie, kde je predmetom majetkové či finančné plnenie,
- preberať mzdu alebo iný obdobný príjem, dôchodok, nemocenské dávky, dávky v nezamestnanosti, štátne sociálne dávky, sociálnej podpory alebo iný príjem. Taktiež ustanovil A. B., nar. XX.XX.XXXX za opatrovníka G. G., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom B. X. mája XXXX/XX, XXX XX C. D. E., ktorá je oprávnená a povinná v rozsahu obmedzenia opatrovanca zastupovať v bežných veciach, spravovať jeho majetok a dbať pri tom na pokyny súdu. Na nakladanie s majetkom nad rámec bežných vecí je potrebné schválenie súdom. Ustanovený opatrovník je povinný najmenej dvakrát ročne k 30.06. a k 31.12. podávať správu o opatrovancovi a o nakladaní s jeho majetkom. Po ukončení opatrovania je opatrovník povinný podať záverečný účet zo správy majetku opatrovanca. IV. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. V. Slovenská republika nemá právo na náhradu trov štátu spočívajúcich v trovách znaleckého dokazovania.

Z odôvodnenia tohto rozhodnutia je zrejmé, že podaný návrh bol doručený súdu prvej inštancie dňa 10.01.2020 a zo znaleckého posudku nariadeného v konaní 14Ps/1/2020 súd zistil, že menovaná trpí chronickým duševným ochorením - paranoidnou schizofréniou. Podľa znalkyne menovaná je schopná zhodnotiť vlastné potreby týkajúce sa živobytia a bývania, je schopná tieto potreby uspokojiť, rozhodovať o mieste svojho pobytu, o tom, s kým chce žiť, o svojom vzdelávaní, zamestnaní, spoločenských aktivitách. Podľa znalkyne menovaná nie je schopná rozhodovať o potrebe sociálnej a zdravotnej starostlivosti, o hospitalizácii a o podávaní depotných preparátov, liekov a pod., dávať informovaný súhlas o poskytovaní zdravotnej starostlivosti v zmysle § 6 zákona NR SR č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, nie je spôsobilá preberať, otvárať a čítať poštu, vybavovať si osobné záležitosti s úradmi, nie je spôsobilá vykonávať správu vlastníctva nehnuteľnosti alebo hnutelných vecí a peňazí a nakladať s nimi, uzatvárať jednostranné právne úkony (napr. spisovať závet), dvojstranné, príp. viacstranné právne úkony, predovšetkým uzatvárať zmluvy akéhokoľvek druhu, od jednotlivých (napr. nákup v obchode) až po zložité transakcie (napr. uzatvárať kúpne, darovacie, záložné zmluvy, zmluvy o prenájme, pôžičku po úvere a ostatné zmluvy, kde je predmetom majetkové či finančné plnenie). Zo záveru znaleckého posudku tiež vyplýva, že pokiaľ bude menovaná v budúcnosti užívať antipsychotickú liečbu a navštevovať psychiatra a psychický stav sa zlepší, je možné zmiernenie opatrení, prípadne prinavrátanie spôsobilosti na právne úkony s tým, že žalobkyňa od roku 2009 ani nenavštevuje psychiatrickú ambulanciu, nepreberá poštu, nekomunikuje, neberie lieky, nespolupracuje, pojednávajú sa nezúčastňuje, keďže trpí chronickým duševným ochorením - paranoidná schizofrénia. V kontakte s inými osobami by mohla byť ľahko zneužíteľná, keďže nevie ovplyvňovať svoje správanie a účinne sa brániť voči správaniu iných, a preto aj súd rozhodol o obmedzení spôsobilosti na právne úkony, pričom štát nemá právo na náhradu vynaložených trov štátu na vypracovanie znaleckého posudku.

Nakoľko žalobkyňa trpí dlhodobou chronickým duševným ochorením, je nezamestnaná a zo znaleckého posudku je zrejmá aj jej nespolupráca, pričom je súdom právoplatne obmedzená spôsobilosti na právne úkony, čo aj podľa odvolacieho súdu mohlo ovplyvniť jej konanie, a teda aj podanie žaloby o vypořádanie bezpodielového spoluvlastníctva a ňou učené procesné úkony v tomto konaní, sú aj podľa odvolacieho súdu dané dôvody hodné osobitného zreteľa na strane žalobkyne v zmysle § 257 CSP, berúc do úvahy aj predmet konania, ktorým je vypořádanie BSM, ktoré je v záujme oboch strán sporu a má vplyv aj na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania.

Keďže sa odvolací súd v zmysle § 387 ods. 2 CSP stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, v odôvodnení tohto rozhodnutia len konštatuje správnosť dôvodom napadnutého rozhodnutia, ktoré doplnil v hore uvedenom rozsahu, čím sú odvolacie námietky žalovaného právne irelevantné dávajúc do pozornosti tú skutočnosť, že odvolací súd nie je oprávnený v odvolacom konaní preskúmať vecnú správnosť aj výroku pod č. III. napadnutého uznesenia, keďže žalovaný v tomto rozsahu nie je oprávnený na podanie odvolania a Slovenská republika a ani žalobkyňa nepodali odvolanie proti tomuto výroku napadnutého uznesenia.

Vzhľadom hore uvedeným skutočnostiam preto odvolací súd potvrdil napadnuté uznesenie vo výroku pod č. II. v zmysle § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správne.

O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP a úspešnej žalobkyni zastúpenej opatrovníčkou v odvolacom konaní nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, keďže v odvolacom konaní jej žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli s tým, že neúspešný žalovaný nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0. (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

SpisovaZnacka

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).